

У КАЛІФОРНІЇ ВІДБУВСЯ СЕМІНАР ІНСТИТУТУ ІМ. МИТРОПАЛИТИ А. ШЕПТИЦЬКОГО

Професори та учасники Інституту ім. Митрополита А. Шептицького.

Редяул Веллі, Каліф. При участі понад двадцяти-тих слухачів у Свято-преображенському Українському Католицькому Монастирі в північній Каліфорнії відбувся одноденний семінар Інституту східнохристиянських студій ім. Слуги Божого Митрополита Андрея Шептицького на Таворській Горі. Співголом цього Інституту є найбільший в Північній Америці католицький богословський факультет, п.з. Католицька Богословська Школа в Чикаго. Ця школа надає інститутові академічну акредитацію, через яку учасники можуть здобути шість академічних кредитів на магістерському рівні. Директором новоствореного інституту є о. Андрій Чирівський, професор східнохристиянського богослов'я та патрології при Католицькій Богословській Школі.

Учасники мали нагоду перебувати цілий місяць в монастирі та повністю жити в житті ченців. Денний порядок для студентів включав п'ять годин відправ, а також виклади. Як твердив о. проф. Чирівський, «Ця програма тим унікальна, що вона з'єднує справу з того, що богословська наука, яка відбувається виключно у викладацькій залі, ніяк не може передати глибини, божественної тайни. Тільки коли ти викладаєш, відбувається в контексті глибокого молитовного і літургійного життя можна збагнути богословські правди. Тому за кожну годину на викладацькій залі учасники відбувають дві години в церкві на відправках».

Викладалися два курси: «Богослов'я та молитва на Християнському Сході» та «Візантійсько-Українська

Літургічна Духовність». Викладали о. проф. Андрій Чирівський і о. ігумен Боніфатій, настоятель Спаської обителі. Інститут включав учасників, спосеред питомців, сестер, священників і світських людей. «Тут дійсно заступила ціла Церква», підкреслила сестра Теодозія, колишня протоігумена Сестер Василіанок, та учасниця цього інституту. Студенти приїхали з усіх усюд: з Чикаго, Нью-Йорку, Оттави, Вінніпегу, Літтої, Саскатуну, Альберти, Техасу, Гаваї, Британської Колумбії та Каліфорнії. «Тяжко було вирватися з парафії на місяць», зазначив о. Андрій Музика, доголігний душпастир з Альберти, але підле в світі немає такої можливості вглибитися в нашу християнську спадщину як в цьому Інституті ім. Митрополита Шептицького». На семінар приїхала навіть молода родина з Саскатуну, Тома і Леся Нагаєвські з трілітнього лонгсая Оріано. «Тут не тільки говориться про молитву, але є змога вплинути на молитовне життя», висловила пані Нагаєвська.

В особливий спосіб привітали та поблагословили працю цього інституту Блаженніший Патріарх Митрополит Іван та Митрополит Максим Германюк, обидва які, будучи самі науковцями, мають глибоке розуміння до важливості богословсько-наукової праці для розвитку Української Католицької Церкви. Також висловив своє захоплення цим починним префект Священної Конгрегації для Східних Церков, Симон Кардинал Лурдусамі, зазначаючи, що це більше такого потрібно

(Закінчення на стор. 4)

УНС ЗМОДЕРНІЗУВАВ ЗАБЕЗПЕЧЕНІВ ПЛАНИ ТА ЗМЕНШИВ ВКЛАДКИ НА ОСНОВІ НОВИХ ТАБЛИЦЬ СМЕРТНОСТІ

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Головна Канцелярія УНС. — Український Народний Союз, який постійно дбає про поширення і покращання забезпечення своїх членів, впровадив з 1-им вересня 1987 року нові класи та нові граматики забезпечення дотеперішніх класів із низькими вкладками, основаними на таблицях смертності 1980 року.

Нові класи — це три граматики термінового забезпечення із надзвичайно низькими вкладками, конкурентоспроможними на ринку життєвого забезпечення. Ці нові класи термінового забезпечення дають особливі користі забезпеченим членам:

- Термінове забезпечення до 23-го року життя класу Т23 — це дуже дешеві граматики, якими можна забезпечувати дітей у віці 0 до 15 років, і вони залишаються важливими до 23-го року життя забезпечених осіб. Мінімальна сума граматики класу Т23 — це 5,000 дол. але її можна теж набити на суму 10,000, 15,000 дол. і вище по 5,000 вгору. Річна вkladка за перших 5,000 дол. забезпечення вносить 7.50 дол., а вkladка за кожні додаткові 5,000 дол. коштує вже тільки по 5.00 річно.

- Щорічно відновлюване термінове забезпечення класу ART — це граматики, що їх можуть набити апіканти у віці 16 до 65 років. Суми забезпечення грамот класу ART залишаються такі самі, на які видані граматики, але вkladки за ці граматики зростають з кожним роком із віком забезпечених осіб. УНС видає граматики класу ART на суми 25,000 дол. і більше.

- Термінові граматики на 30 років із зменшеною сумою забезпечення нової класу DT30 призначені, в першу чергу, для забезпечення осіб, які мають гіпотетичні позички — моргеджі. Вони користні тим, що вkladки за них дуже дешеві та залишаються однаковими на весь час 30 років, а суми забезпечення цих грамот зменшуються з кожним роком, як і зменшуються несплачені суми гіпотетичних позичок — моргеджі. УНС видає граматики класу DT30 суми 25,000 і більше.

жуть конкурувати з полісами таких родів комерційного життєвого забезпечення. З 1-им вересня 1987 року УНС видає граматики класу T16 та TP65, бо на їх місце впровадив дуже дешеві і корисні граматики для молоді нової класу T23.

МИНІМАЛЬНІ СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Беручи до уваги потребу членства на більшій сумі забезпечення і впровадження нових класів і нових грамот забезпечення із низькими вкладками, УНС видає наступні мінімальні суми забезпечення:

- 2,000 дол. для грамот з одночасними вкладками класу WSP забезпечення на ціле життя та E65SP вивільнювального забезпечення до 65-го року життя.

- 3,000 дол. для грамот класу E18 — вивільнювального забезпечення до 18-го року життя, E20 — вивільнювального забезпечення на 20 років, E65 — вивільнювального забезпечення до 65-го року життя, P20 — забезпечення на ціле життя з вкладками, платними впровадженню 20 років, P65 — забезпечення на ціле життя з вкладками, платними до 65-го року життя, DP65 — за-

безпечення на ціле життя з подвійною сумою забезпечення до 65-го року життя та W — забезпечення на ціле життя з вкладками, платними впровадженню цілого життя.

- 5,000 дол. для грамот класу T5 і T10 — термінового забезпечення на 5 і 10 років.

Граматики акцидентного забезпечення — ADD видає УНС, як і досі, тільки на суму 5,000 дол.

МЕЖІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗ ЛІКАРСЬКИХ ОГЛЯДІВ

Модерними і пристосованими до того, щоб дати членству УНС згоду забезпечитися на вишій сумі, є нові межі сум та віку, в яких УНС видає членам граматики забезпечення на підставі апікацій без вимоги лікарських оглядів. Ці нові межі сум та віку ось такі:

100,000 дол.	до віку 30 років
50,000 дол.	до віку 40 років
25,000 дол.	до віку 45 років
10,000 дол.	до віку 50 років
5,000 дол.	до віку 55 років
3,000 дол.	до віку 60 років

Суми забезпечення членів з лікарськими оглядами необмежені. УНС видає граматики забезпечення апікнтам до 70-го року життя.

Й. ТЕРЕЛЯ З РОДИНОЮ ПРИЇЗДЖАЄ НА ЗАХІД

Сейнт Катеринс, Канада. — Українська Інформаційна Служба в Канаді повідомила редакцію «Свободи» в останній хвилині, коли це число газети вже шло до друку, що з України напли вістки про приїзд на Захід Йосифа Терелі з родиною, дружиною і трьома дітьми. Як відомо, Й. Тереля в останню час був сильно заангажований в обороні Української Католицької Церкви і домагався

привернення легальних прав для неї.

Й. Тереля приїде до Амстердаму, Голландія, 18-го вересня н.р. а звідти поїде спершу до Риму. Українці в Канаді мають надію, що він поселиться з родиною в тій країні, але ще не погоджено усіх формальностей з канадським урядом. Покищо він з родиною виїжджає з СРСР на візу Голландії і якийсь час залишиться в Європі.

СУДДА ЦВІ ТАЛЬ ДІСТАВ СЕРЦЕВУ АТАКУ; ПРОЦЕС І. ДЕМ'ЯНЮКА ВІДЛОЖЕНИЙ

Єрусалим, Ізраїль. Нью-Йоркська газета «Дейлі Ньюз» повідомила у числі з 5-го вересня н.р., що 57-річний суддя Цві Таль, один з трьох суддів на процесі Івана Дем'янюка, перебував у шпиталі після тяжкої серцевої атаки і у зв'язку з цим процес над Дем'янюком відложений аж до відключення, правдоподібно призначення нового судді на його місце.

Газета покликається в цьому випадку на інформацію з ізраїльських офіційних кіл.

Після атаки у середу, 2-го вересня, карета скорі допомогла відвезти суддю Таль до єрусалимського шпиталю Шаарей Зедек, звідки кореспондентам представник шпиталю Рамі Салані.

В. ЯРУЗЕЛЬСЬКИЙ ОБВИНУВАЄ Й. СТАЛІНА В ДЕПОРТАЦІЇ ПОЛЯКІВ

Варшава. — Лідер польської об'єднаної робітничої (комуністичної) партії генерал Войцех Ярузельський обвинуватив Совєтський Союз в «репресіях проти поляків» і «депортації поляків» у роки Другої світової війни і в передвоєнні роки.

Стаття В. Ярузельського про політику Совєтського Союзу на рубежі тридцятих років була підготована для публікації в СРСР, однак уривки з цієї статті з'явилися в польській пресі. Повідомляючи про це, газета «Вашингтон Пост» пише, що Ярузельський є одним з найбільш надійних прихильників совєтського генсека Михайла Горбачова і що на їх квітневій зустрічі в Москві було дозволено розповісти про «темні плями» в польсько-совєтських відносинах.

У своїй статті Ярузельський заявляє, що дії Москви «суперечили праву Польщі на незалежність». Він пише, що обвинувачення, висунені Сталіном у 1938 році проти лідерів польської комуністичної партії, були «необґрунтованими і провокаційними». Польські комуністи були страчені.

Після поділу Польщі соціалістичною Росією і націонал-соціалістичною Німеччиною з окупованих територій були виселені в Совєтський Союз тисячі людей. Ярузельський і його родина також були депортовані в Сибір у 1939 році і перебували там до 1941 року включно.

У своїй статті лідер польських комуністів рекламує політику М. Горбачова.

ЛЕТУНИ КАБУЛЬСЬКОЇ АРМІЇ ЗБУНТУВАЛИСЯ

Нью Делі. — Західні дипломати в афганській столиці повідомили про кровопролитні сутички на великій летунській базі країни Баграм, що знаходиться на північ від Кабулу. Біля 35 летунів маріонеткової армії збунтувалися проти того, що їх примушують літати в найбільш небезпечних районах.

Совєтські війська відкрили по казармах афганських летунів артилерійський вогонь і збомбардували їх з повітря. В результаті до 15 летунів, що були на баграмському летовищі, були знищені. Згідно з неспітвєрженими повідомленнями серед жертв є жінки і діти.

Західні дипломати в Нью Делі повідомили також, що п'яний совєтський військово-службовець в'їхав на бронетранспортері в невелику бару в центрі Кабулу. Загинув один афганець.

Совєтські цивільні працівники в столиці Афганістану відправляються в крамниці за покупками лише в супроводі озброєних вояків. Заходи безпеки були значно посилені після того, як совєтський вояк застрелив 13-річного афганського хлопчика і важко поранив іншого. Діти побачили, як окупанти намагалися вкрасти в крамниці.

У провінції Карабах в серпні відбулися кровопролитні бої. Вдвоє дорожчі совєтські танки, які не дають місцевому населенню повернутися в рідні місця. Селяни не можуть приступити до збирання врожаю, і овочі починають гнити на деревах.

Кабульські газети повідомили про прибуття з Совєтського Союзу транспортного літака з афганськими дітьми, які «перебували на відпочинку». Біля 1,700 афганських дітей побули цього літа в СРСР.

У зв'язку зі святом Дня Праці (Лейбор Дей), «Свобода» не публікується у понеділок, 7-го вересня. Чергове число газети друкуватиметься у вівторок, 8-го вересня. У понеділок, 7-го вересня, бюра Головної Канцелярії Українського Народного Союзу і видавництва «Свобода» будуть закриті.

У СТЕМФОРДІ ВІДБУДЕТЬСЯ ХХІ ФЕСТИВАЛЬ ДЛЯ СТЕЙТУ КОННЕКТИКАТ

Стемфорд, Конн. — Комітет фестивалю Українського Дня спонзоруватиме ХХІ річний фестиваль на семінарній площі Колегії св. Василія у Стемфорді. Кт у неділю 13-го вересня н.р. Фестиваль розпочнеться у годині 11-й ранку Торжественою Архиєрейською Службою Божою, яку відслужить Владика Василь Лостен, стемфордський єпарх.

Зразу ж після Святої Літургії впровадженню цілого дня можна буде насолоджуватися українськими народними стравами, перекусками і відсвіжувачами напінками.

О год. 2:30 по полудні почнеться розвагова культурно-мистецька програма, в якій візьмуть участь наступні групи: вокальний ансамбль «Промінь» з Нью-Йорку; танцювальний ансамбль «Незабудки» з параталь Пресаятою Серією в Джонсон Сіті, Н. Й.; квартет «Бандура» з метрополітального Нью-Йорку; дитячий танцювальний ансамбль з Вілліметіку, Кт.

Цьогорічною atrakцією буде особлива виставка українських ікон, яку організує «Український Музей» у Стемфорді. Зацікавленим матимуть змогу оглянути культурно-мистецький набуток-спадщину в «Українському Музеї» і закупити деякі експонати українського мистецтва, які будуть виславлені.

У програмі фестивалю заплановано мати дитячі гри і забави (під наглядом). Річні змагання відбавники обіцяють більшість і цілі спортивної галузі багате пережиття. Участь у фестивалі оркестри «Чарівні очі» запевняє кожному учасникові, який хоче розважитися під мелодійні звуки оркестри, присмуну і незабутню забаву.

Вже від довгих років щороку з'їжджаються на фестиваль люди з десяти парафій стейту Коннектикат. Дохід з фестивалю є призначений на Залізний Фонд Колегії святого Василія у Стемфорді для формування священників та на потреби нашої Церкви.

Запрошуємо кожного зацікавленого прийти з родиною, щоб розважитися в культурно-мистецькій атмосфері. Вступ — 2 дол. від осіб, літні безкоштовно.

Адреса фестивалю: St. Basil Seminary Grounds, 161 Glenbrook Rd., Stamford, Ct. 06902.

За дальшими інформаціями слід телефонувати на число: (203) 324-4578.

НА ФІЛІПІНАХ ОЧІКУЮТЬ НОВИХ ЗАВОРУШЕНЬ

Маніля. Напружена ситуація на Філіппінах, викликана спробою військового перевороту, зберігається.

Президент країни Коразон Акіно оголосила, що, враховуючи побажання військовослужбовців, їх платня буде значно збільшено. Фонди на це будуть виділені з інших видаткових частин бюджету.

Начальник генерального штабу Філіппінської армії генерал Фідел Рамос висловив задоволення рішенням уряду, але зауважив, що багато дій президента є замало ефективними і сповільненими. Ф. Рамос повідомив, що армія відвернула початок громадянської війни, однак не виключив можливості повторення закоротів, до яких закликають старшини, що переходять до повстання, чекаючи слушного моменту.

Виступаючи по радіо, президент К. Акіно дала коротку оцінку недавніх подій. «Ми пережили один з найбільш несприятливих періодів нашої історії», — сказала вона. — Ви питаєте мене, чому все це сталося? В усьому винен Грінго і його компанія. Вони відвернулися

спиною до своїх обов'язків і виказали зневагу до цінностей людського життя. «Грінго» зневажливо кликав лідера закоротників полковника Грегоріо Гонсало, місце перебування якого невідомо.

Акіно повідомила, що під час придушення заколоту загинуло 53 особи, включаючи 12 урядових вояків, 19 заколотників і 22 цивільні особи. В спробі перевороту брало участь 1,350 вояків і старшин, 1,033 з них перебувають під арештом.

Скориставшись з подій, Філіппінські комуністи значно активізували свою діяльність. З моменту початку заколоту від їх рух загинуло 46 вояків і поліцейців. 21 вояк був убитий і п'ятеро поранені в результаті дій комуністів у провінції Кесон.

В комунікати, переданому для преси центральним комітетом Комуністичної партії Філіппін, говориться про намір максимально використати тертя між урядом і армією. «Відкрита війна між реакціонерами показала повну нездатність кліки Акіно зупинити революційний рух», — сказано в комунікати.

У СВІТІ

КИТАЙСЬКЕ ПРЕСОВЕ агентство Гейнгуа повідомило, що на черговому з'їзді комуністичної партії Китаю, який відбувається у жовтні цього року, внесуть резолюцію старі керівники. Вважають, що серед них буде і Денг Шаопінг — некоронований лідер Китайської Народної Республіки, центральна фігура в партійному і політичному керівництві комуністичного Китаю.

У МОСКОВСЬКОМУ МУЗЕЇ образотворчого мистецтва ім. Пушкіна відкрилася виставка картин, літографій і рисунків Марка Шагала, присвячена 100-річчю з дня народження художника. Творчість М. Шагала замовчується в Совєтському Союзі від 1922 року, коли молодий художник емігрував на Захід. На відкритті виставки приїхала 82-річна вдова художника Валентина, яка прислала 50 картин зі своєї особистої колекції. Донча Шагала їда прислала на виставку 10 полотен, включаючи намальовану в 1914 році картину «Продавець газет». Очікують, що виставку відвідає приблизно 500 тисяч осіб.

У ЛІВІЙСЬКІЙ СТОЛИЦІ Триполі на центральній Зелений площі відбулася величезна парада, присвячена 18-річчю військового перевороту, що поклав кінець правління короля Ідріза і привів до влади полковника Муаммара Каддафі. По площі проїхали сотні танків совєтського виробництва і японські джипи з встановленими на них ракетами. Разом з Каддафі парад приймали президент Гані Джеррі Ровлінгс і президент Уганди Увєрі Мусевені. Ветерани чадської кампанії були нагороджені орденами і медалями.

ВНЕСОК ДО СКАРБНИЦІ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

Джерзі Сіті, Н. Дж. (О. М.). — У червні цього року газета «Свобода» повідомила читачів, що Комісія народного мистецтва Світової Федерації Українських Жіночих Організацій (СФУЖО) планує видати книжку «Український народний одяг». У редакції побували тоді голова Комісії народного мистецтва СФУЖО Наталія Даниленко та ілюстраторка майбутньої книжки Галина Титла. А недавно редакції «Свободи» і «Українського Тижневика» відвідали Н. Даниленко і перекладачка книги на англійську мову (вона буде двомовна) Орієна Пашак-Трач. А спеціально приїхала з Канади, щоб поділитися з читачами газет своїми творчими успіхами.

Багата різними видами мистецтва українська земля. Ми часто говоримо про образотворче мистецтво, про українську пісню, та нещ, про писанки, про вишивки. Але не часто віддаємо належне народному одягові. А він посідає одне з чільних місць у житті народу і веде свій початок з незапам'ятних часів. Зберегти цю багату нашу культурну спадщину, дати школам українознавства, організу-

Перекладачка книги «Український народний одяг» на англійську мову О. Пашак-Трач в редакції щоденника «Свобода».

(Фото: ред. Р. Гадзевич)

торам виставок народного мистецтва, художнім ансамблям детальний опис зразків народного вбрання — таку мету поставили перед собою автори книги «Український народний одяг».

Щавим є задум видання такого підручника — своєрідної енциклопедії народ-

(Закінчення на стор. 4)

СВОБОДА

FOUNDED 1983

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Tel.: (201) 451-2200

Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00. UNIA members 1 year — \$15.00. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:

"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст Редакції. Редакція застерігає собі право вилучати і скорочувати надіслані матеріали. Незаповнені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, допущивши завершеною коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00. Для членів УНСОУ \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

День Праці — відпочинок

і кінець вакацій

Це були „давні добрі часи“, коли на 1-ше травня щороку маршували на вулицях великих міст вільного світу святочно вбрані робітники, до яких приєднувалися службовики державних і приватних установ і підприємств. Похід ішов у супроводі оркестри, впереді звичайно маршували посади даних міст. Організатором була Соціал-демократична партія, але й інші партії солідаризувалися у тому мирному показі працюючого людю. Большевики достойноно скомпанували день 1-го травня, як символ робітничої класи. Вони перетворили перше травня на демонстрацію збройної сили совєтської імперії. На вулицях Москви гуркотять важкі панцерні вози, везуть довгі ракети, чваняться імперія танками і гарматами і над усією тією військовою парадом пролітають у бойовому шикі з гуком джети-пітки, а все те видовище дефілює перед трибуною на Червоному майдані Москви, де зібрали члени Політбюро.

Американський День Праці, обов'язуючий в усіх стейтах, радикально різниться і від давнього першотравневого робітничого свята і тим паче від совєтського показу збройної сили, призначеного для закордонних обсерваторів.

Американський День Праці зумисне встановлено на перший понеділок вересня, щоб це був великий кінець тижня, в якому люди могли б краще відпочити. І на той великий кінець тижня 5-го до 7-го вересня мільйони мешканців міст покидають на три дні розпечені мури кам'яниць і гамір міста і шукають відпочинку в горах чи над морем. І коли тоді хтось думає про працю, то під аспектом майбутнього, а не теперішнього. Бо День Праці в Америці став уже традиційним календарним мейвовим стовпом: він закінчує літній сезон і розпочинає осінньо-зимовий. У місяцях липень-серпень з утєчею з міст громадського активу замирає теж тимчасово громадське, політичне і культурне життя. Пусткою стоять теж школи, за винятком тих, які великі літні спеціальні курси. У вересні все це змінюється. Вертаються до своїх помешкань мешканці міст і вертаються громадські та культурні діячі до своєї праці для добра культури, для добра громади. Так діється і на державну мірку, коли вертається з літнього відпочинку Президент до Білого Дому і заповняється Капітоль сенаторами й конгресменами.

Очевидно життя не може перериватися із зміною температури. Люди родяться, хворіють, вінаються і вмирають круглий рік. Круглий рік триває комунікаційний рух, на суші, морі й у повітрі. Без уваги на календар та церковні й державні свята діються добрі і погані речі, проявляється людська благородність і шаліє злочинність. І в міжнародному житті нема пітніх ферій, дармащо і тут деякі проблеми викичують осінньо-зимової пори для свого остаточного дозрівання і своєї розв'язки.

З нагоди Дня Праці і повороту до активного громадського життя треба побажати українській громаді в Америці та в діаспорі того, що найбільше турбує і без чого не можна сподіватися добра великій і святій українській справі: конструктивізму, взаємної толеранції, гону до компромісової розв'язки всіх контрверсійних питань та одного-стайного фронту супроти спільного найлютішого ворога, який прагне перетворити українську націю в один „радянський народ“ з російською мовою і культурою. Осінню і зимою цього року вже йтимуть приготування до якнайбільш величавого відсвяткування 1000-ліття Хрищення України. Немає другого народу у світі, який мав би таку велику територію як Україна, поверх 50 мільйонів населення і тисячолітню християнську культуру та власну суверенну державу у трьох періодах історії — та на превеликий жалі це й же, український народ і тепер не має не тільки рідної ні від кого незалежної держави, але й не має цілого розгалуженого високого шкільництва рідною українською мовою і найрізноманітніших наукових книг рідною мовою. Усе воно мусить заповнювати і творити тільки вільна українська громада. Хай же ту прогалину, яку створили наступники валуєвих ув Україні заповняють своїм талантом, своїм знанням і своєю любов'ю рідної історії і культури вільної України. Скінчилося літне дозвілля — починається праця. Хай Господь поблагословить її!

У травні ц.р. група колишніх політичних в'язнів проголосила свій намір видавати незалежний часопис „Гласність“. На пресовій конференції в Москві, на яку явилися тільки закордонні журналісти, хоч совєтські також були запрошені, майбутній головний редактор колишній політв'язень Сергій Григор'янц, заявив: „У протилежність нашій попередній діяльності, ми не шукаємо конфронтації з владою. Ми намагаємося заповнити прогалини в існуючій інформації в ділянках, які офіційна преса не навітлює, або навітлює тільки частково“. Григор'янц висказався, що він не проти того, щоб новий часопис переглядав навіть „Лавіт“, тобто цензура.

Початковий тираж мав би вийти 100 примірників, але видавці планують його збільшити. Редакція має вже матеріал до 15-ти чисел газети. Друкуватися вона буде в невеличкій кооперативній типографії, яка вже в Москві існує.

В ініціативній групі знайшлися такі особи, як: Лариса Богораз — вдова по замученому режимом Анатолію Марченкові, Лев Тимофєєв — економіст відомий з багатьох розвідок у негалежних виданнях про економіку СРСР, Ісиф Бегун — відомий жидівський активіст, священник Глеб Якунін, фізик Юрій Хропунуло, письменник А. Сац — племінник А. Луначарського.

Такі були наміри. Нещодавно на Захід потрапив, Граф Тишкевич, 29-го вересня 1919 року, отримав від Голови Директорії Петлюри, що тоді знаходився у Варшаві, інструкцію, що на Мірній Конференції в Парижі „голова делегації Тишкевич сам єдиний має рішення про всі політично-дипломатичні кроки, а всі інші делегати мають тільки дорадчий голос, якщо він поради від них забажає. Переїхавши до Парижу, граф Тишкевич у першій своїй ноті до Мірної Конференції домагався визнання незалежності Української Народної Республіки“.

Після від'їзду Тишкевича, українську місію при Ватикані очолює о. Франц Ксав'єр Бонні, фламандець, бельгійський громадянин, народжений 1882 році в Бельгії. У 1902 році вступив до Збройних Редесторів, а в 1903 році склав чернечі обіти, в 1909 році став священником, і в 1911 році приїхав до Галичини, щоб в монастирі в Уневі вивчити українську мову та наш обряд і приготуватися до місіїної праці серед наших поселенців у Канаді.

Перед отцем Бонном були окрема два великі завдання: домогтися від Ватикану визнання апостольського візиту на Україну і дістати допомогу в грошах і ліках для України. „Про те прохав Папу і граф Тишкевич на аудієнції 25-го травня 1919 року. Останткою 13-го лютого 1920 року Папа Бенедикт XV іменував отця Джованні Дженоккі апос-

Іван Солончик

„ГЛАСНОСТЬ“ — ЯВНИЙ, НЕЗАЛЕЖНИЙ ПРЕСОВИЙ ОРГАН

перший номер цього часопису під назвою „Інформаційний Бюлетень „Гласність“. Як подано в передовиці до цього числа, одночасно з бюлетенем появляється збірник „Гласність“, в якому будуть публіковані статті та матеріали „на найважливіші питання сучасності“. Обидва видання мають бути „повністю легальними, зареєстрованими відповідними організаціями“. Інформаційний бюлетень „Гласність“ виходитиме три рази у місяць, а перше число датовано липнем.

Про потребу і ціль такого видання редакція висказалася у передовій статті п.з. „Про інформаційний бюлетень „Гласність“ збірники „Гласність“. На початку автори стверджують, що необхідність реформ у всіх сферах суспільного життя — політичній, економічній та суспільно-культурній — стала очевидною. Донедавна про це говорили лише одиниці, а тепер найбільш наполегливо кажуть керівники держави.

Підкреслюючи, що перебудова можлива лише в атмосфері розвитку демократичних навіяків у суспільній свідомості, редакція ставить справу ясно: „Не тасмнища, що політика змін зустрічає активний спротив

останньо-піддається гострій критиці. Засоби масової інформації, як складова частина того апарату, не виконують функцій відворотного зв'язку між суспільством і керівництвом, а вина їх в тому, що країна наїшлася в передкривій ситуації, не найменша.

Утворені на суспільних засадах незалежні інформаційні видання, — як твердять автори, — будуть необхідним доповненням існуючих державних органів і разом можуть творити об'єктивний образ життя країни. Далі вважається, що інформації подавані незалежними органами будуть сприймаються в світі з більшим довіром і спричиняться до збільшення довіря між державами.

Останнім аргументом авторів передовиці є те, що немала частина населення СРСР з недовіром ставиться до офіційних публікацій. Тепер вони побачать, що в країні можливий незалежний орган, хоч він проходить перевірку „Гласність“. Це мало б бути для недовірливих людей серйозним доказом, що демократизація вже почалася, а це поважають духовний клімат у Союзі. „Сьогодні“, — говориться в статті, — у нас тільки один спосіб сприяти перемінам в країні: закрити ті зміни в слові та в суспільній свідомості, їх об'єктивізувати. І те, що вчора було таємницею, сьогодні всього говориться вголос. Не можна мовчати“.

Роман С. Голіт

ДИПЛОМАТИЧНИЙ ЗВ'ЯЗОК УКРАЇНИ З ВАТИКАНОМ

Іван Хома: „Апостольський Престіл і Україна 1919-1922“, видання Українського Католицького Університету св. Климента Папи, Рим 1987, 134 ст.

II.

тольським візитатором на Україну. 14-го лютого 1920 року о. Бонні вислав таке повідомлення: „Завдяки згодою нашої місії при Святому Престолі, його Святість Бенедикт XV щойно призначив о. Дженоккі апостольським візитатором України. Він виїде з офіційним дорученням від Папи нести допомогу в грошах і ліках (загальною на суму 100,000 лір) хворим і недужим в Україні. Святійший Отець дуже цікавиться всім, що відбувається в нашій нещасній країні“. Назначення о. Дженоккі Апостольським Візитатором на Україну наступило рік після проголошення соборності — злуки Західної УНР з Українською Народною Республікою, отже його місія мала охоплювати всю Україну, а не тільки „Велику Україну“ і його титул вказував на те, що він був післаний до українців, як до державного народу і який мав відіграти визначну роль у реалізації планів Апостольського Престолу на Сході Європи. Крім жертв Папи в сумі 100,000 лір для населення України, Східна Конгрегація переда-

публічно, священника д-ра Константина Богачевського, декана греко-католицької катедри і ректора перемського духовного семінара. Вони арештували і тримали в тюрмі священника Березовського, декана консисторії, 90-літнього старця... Щоб дійти у винищування самого існування Греко-Католицької Церкви в Східній Галичині до кінця, польські власті забрали духовний семінар, розграбили інвентар, і зробили там дим застав! Не мали сорому зберігати каплицю, де сховані були Св. Дари, на кінаметалі... Вони не тільки позамікали, але й попалили церкву, як найгірші варвари, навіть порозкрадали священну церковну оздобу, опоганювали церкву, повертаючи їх на стайні... У Львові наш поважний Митрополит був цілковито ізолюваний в своїй палаті, і ще досі він не має змоги вільно зноситися зі своїм духовенством: виходить із цього, що він не має спромоги вільно урядувати у своїй юрисдикції“.

Цей меморіал підписали в Римі 30-го березня 1920 року о. Ксав'єр Бонні, голова Місії і П. Карманський, секретар. Дня 6-го квітня 1920 року о. Дженоккі виїхав через Париж і Відень до Варшави з наміром дістатися на Україну. До Відня супроводив його о. Бонні, що й залишився там. Фінансова сторона української дипломатичної місії при Ватикані була не (Закінчення на стор. 3)

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про можливість поєднувати смуток із радістю

— Ні, стражді Ваш щоденник не поміщує повідомлень про весілля, народини і т.п.? — Наші всі неукраїнські знайомі в Німеччині не можуть надіслати, коли з усмішкою та дещо з іронією переглядають сторінки німецької щоденної преси. Там всюди знаходжу поруч сумних вісток у чорній обвіді-рамці про смерть членів родини, співробітників, співзасновників різних організацій, також численні радісні повідомлення. Ось наприклад такі: „Ми вже злучилися“ — і піліс з доданою тут адресою щасливих наречених. „Наше вінчання відбулося дня...“ або „Повідомляємо, що наша доня... дістала братчика“. Поруч тих оголошень, що часами прикрашені серденьком, наводимо ще інші, де більше особисті, які мусять викликати сумор, коли їх читаємо:

Ось деякі з них: „Чому? Навпевно пишася ці зроби-ли щось не так. Може спробую це раз? Я чекаю на Тебе!“ або „Коханий зайчику! Я надіюся, що разом будемо пережити ці багато таких гарних днів. Твій мисливець“. Цікаво чи знають ті всі, для яких призначені такі вістки, що це стосується якраз до них. Скільки „зайчиків“, думас, що це саме про них мовлять і скільки ставити такі питання: „Чому? І ка-жіть, що хочете, а це, однак, цікавить читачів і мисливців, що збільшилася їхня кількість, а адміністрація такого щоденника напевно фінансово зростає.

Тому, сердечно сміючись із тих повідомлень, на хвилину поставимо собі питання: „А що якби так наш щоденник запровадив такі „забув“ згадати, що на обгортці цього календаря серед прапорів багатьох народів поміщений прапор Совєтської України (червоно-синій), а не український національний прапор, який мав би репрезентувати там українську громаду Гамільтону. Таке несправдливое інформування читачів „Свободи“ дуже шкідливе. Бо хочемо бути гордім з того, що в цьому календарі серед десяти інших етнічних груп, представлено українську громаду, але не можна ніколи замовчувати негативів, проти яких треба протестувати та їх спростовувати де слід, а не пропугувати безкоштовне набуття такого календаря. Як можна заохочувати читачів „Свободи“ замовляти цей календар, коли на його обгортці замість українського національного прапора поміщений прапор Совєтської України, а на сторінці російської громади говориться про 1000-ліття Християнства „Матушки Росії“.

Автор цього допису та

З ЛІСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ЩЕ ПРО „СПАДЩИННИЙ“ КАЛЕНДАР

У „Свободі“ з 1-го вересня п.р. з 167 вівомісничих дописів 3 „Календар-рекламу українців“. У ній автор (підписаний як пресовий референт) інформує про стінний календар Гамільтону та про сторінку в цьому календарі, присвячену Українському Народному Домові та місцевій українській громаді із знімками та коротким текстом. Автор по-казує українців Гамільтону в Нью Джерзі з цієї сторінки календаря та вікни заохочує читачів „Свободи“ замовляти собі цей календар.

На жаль, перераховуючи у цьому дописі етнічні групи, про які подані матеріали в цьому календарі, автор чомусь пропустив дані про сторінку з знімками та інформаціями про місцеву російську православну парафію. А вони досить значимі, бо багато уваги присвячено там інформації про 1000-ліття Християнства Росії та планам його відзначування Російською Православною Церквою. Вершиною дезінформації на цій сторінці є згадка про 1000-ліття Християнства „Матушки Росії“.

Автор цього допису та

такі зачіп! Що сталося б, якби на третій сторінці, поруч так завжди численних і сумних повідомлень, поміщувалося також радісні оголошення, які вказують на те, що життя пливе, постійно відраджується, пульсує і що в ньому місце не лиш на слюзи та смутку, але також і на сміх, любов та молодечі почування?

Чи уявляєте собі наскільки більше читачів молодшого віку здобула б напівом таких повідомлень „Свобода“? Та ж відомо, наскільки частіше відомої молоді, що вони в „Свободі“ діляться лише на третю сторінку, де появляється не лиш повідомлення — хто і де помер, але також де і коли сякся забавля. І лише про ці забави та імпреси вони читають точно і уважливо.

А скільки грошей приносили б адміністрації такі „радісні“ оголошення, про які ми вище згадували. І може б тоді ми не мусили платити так часто закладів, що „Свобода“ — це не дефіцитове підприємство і що її проки вже порохом... Але це все лише думки мрії, які з „престижних“ причин не можуть сповнитися, бо це ніяк „не годиться“. Тож, даді, читаючи посмертні повідомлення, будемо заглиблюватися і плакати за людьми, що відійшли у вічність, а з цим трагіти молодих читачів, яким це, що поміщується у нас на сторінках преси, звичайно, є доволі байдуже. А хтось десь сказав, що рибу треба ловити на таку принаду, яка її відповідає.

О—КА

Затурбований читач

Джерзі Сіті, Н.Дж.

А ХАТИ ВЖЕ НЕМА...

(Уривок із третьої книги роману „Діти Чумацького шляху“, „Розп'яте село“)

В хаті у Кіндрата Моголіва вже все позидмали: з подушок навалюючи каплу з ліжка, рушники зі стін. Обдерта хата враз стала голою, незатишною пустою. Мар'яна з триндцятилітнього Харитеню все те пакували, складали в скриню, знову виймали, зв'язували в окремі клунки, раділися.

— Може й образи позидмати, покинути там з одного, а то й за це куркулі запишуть? — міркує Харитя, охоплюючи критичним оком спотворену хату. — Але ж погане стало!

— Тепер не тра, щоб гарно було! — каже мати, Мар'яна. — Он по селі такий страх робиться. Цієї ночі знов чоловік із п'ятнадцяти забрав. А це вже й до нас черга дійшла.

Вони вже були „описані“.

— Та й що ми таке? обурилася Харитя. — Куркулі чи що? Куркулі це ті, що наймитів мали та по сто десятин землі.

Харитя ж таки теж чогось училася! — Хіба ці гісели дивляться? Он Каленичка так уже вивула в ці закони, а вони ж вигнали її з хати. Ану, так руку ламала, так голосила! „Ніхто ніколи мене не тягав, а тепер, як собаку, виганяє! Чи ви рук доклали до моєї хати? А той наставив наганя та й кричить: „Виведіть цю бабу, бо я за себе не ручаюсь!“ І виводять, а вона, бідна, голосить: „За що ж ти мене гониш? Я ж тобі нічого не винна! За що це?“

— Мамо, куди це ми все подінемо? — перебила Харитя Мар'яну.

— Куди його подіти? — запитала невторопно й собі Мар'яна.

— Закопаймо десь тут під полом.

— Еге, закопаймо! Он стара Кичиха закопала. Та прийшли саме в мороз та й:

„Або пиши заяву в колгосп, або вибирайся з хати!“

„А без чоловіка не знаю“.

„А де чоловік? Утік, сучий син?“

Та в грудні її.

— Ото, коли б на мене оце! — блиснула очима Харитя.

— А Кичиха: „Я не піду з хати, я слаба!“

— Дурна! Дала б їм задачі так, щоб аж попереверталася! — не може спокійно слухати Харитя.

— Еге! Як він з наганом та кулаками, то певно, мусиш. Вона хоче до хати, а він її не пускає. То вона тоді: „Пустіть, дітки, там у мене...“

Мар'яна здихнула.

— Та мусіла признатися, що пуд сала закопано коло порога, сто двадцять карбованців грошей і одежа. Тільки вона те й бачила!

— Не віддади?

— Де там! Ще й прибігли оті Мачки та й почали розбирати. А та Кичиха така, що не змовчить. Геть і не відіодили від хати, стояла коло воріт і командувала: „А ви тіте подухи не валяйте, складіть чисто! Як берете жолоби, то такі ж і привезте, щоб не побили!“ Геть чисто вивидишся, хто які куди ринку її забрав. Ше десь то надіється все вернути...

— Ну, то куди ж? — з відчаєм питала Харитя, більше думаючи про свої клунки, ніж про те, що діється в селі... — Господи, коли б хоч одежу як виховати, а то все — дідько його бере! Підімо в комуни. Може віднесемо до Стрижа?

— Там йому й очі вилізуть! То такі, що все заглимають — і біди. Ті ніколи не наберуться. Он так тягли Цимбалову скриню, що та аж перервалася надвое.

— Може до тітки Наталки що віднесемо?...

— Хтозна, чи їм уперед це буде, чи нам, — нерішучо сказала Мар'яна.

От, не було куди віднести.

...Кругом, кругом вів страх. Тата й мами вже не було. Вивізли. Як прийшла Мар'яна — вже хата була забита, — двері й вікна нахрест пережеслені двома дошками. Вони вже десь у лані сиділи, бідлашні.

(Закінчення на стор. 3)

УВАГА! ДУЖЕ ПИЛЬНЕ УВАГА!
ГОЛОВНА УПРАВА Т-ВА УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ
повідомляє членів Відділу: Нью-Йорк, Нью-Джерсі, Філадельфія, та Бостон, що є замовленням окремих автобусів для учасників **МІЖКРАЄВОГО З'ЇЗДУ УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ** який відбудеться в Дітроїті, Мичіг., в дні 24-25 жовтня 1987 р.
За дальшими інформаціями просимо голоситися:
МІКОЛА ТУРЕЦЬКИЙ
Тел.: (212) 533-2180
або
ІВАН ХАМУЛЯК
Тел.: (201) 371-6368
ГОЛОВНА УПРАВА ТІУА

Доктор
Олекса Андрій Латишевський
СПЕЦІАЛІСТ В УРОЛОГІЇ — НЕДУГИ НИРОК, МОЧЕВОГО МІХУРА І ПРОСТАТИ
ВІДКРИВАЄ СВОЮ ПРАКТИКУ
Адреса:
144 East 7th Street, New York, N.Y. 10009
Tel.: (212) 228-8748
Години прийняття: понеділок — 2-5; четвер — 1-5; п'ятниця — 1-5.

Школа Українознавства Осередку СУМ в Нью-Йорку, Н. Й.
повідомляє Вельмишановних Батьків, що **НАВЧАННЯ** розпочинається **СЛУЖБОЮ БОЖОЮ** в церкві св. Юра в суботу, 12-го вересня ц. р., в год. 9-й ранку
• Збірка всіх учнів о год. 8:30 ранку в приміщенні школи.
• Просимо прийти в народних стрічках.
• Після Служби Божої навчання по класах триватиме до 12:45.
• **ВПИСИ** від садочка, дошкільця, 1-ої до 12-ої класи відбуватимуться кожної суботи місяця вересня від год. 9-ої до 12:45 ранку в будинку Визвольного Фронту (3-й поверх) при 136 Друга Авеню, Нью-Йорк, Н. Й.
ДИРЕКТОР ШКОЛИ

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
для покращання забезпечення служби своїм членам впровадив **ТРИ НОВІ КЛАСИ**
ТЕРМІНОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
з низькими вкладками, основаними на таблицях смертності 1980-го року

T23 — ТЕРМІНОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДО 23-го РОКУ ЖИТТЯ

- з вкладками \$7.50 річно за перших \$5,000 та по \$5.00 річно за кожних додаткових \$5,000
- Ці грамоти класи T23 видає УНСОЮЗ дітям у віці 0-15 років

ART — ЩОРІЧНО ВІДНОВЛЮВАНЕ ТЕРМІНОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
• з вкладками, які кожного року зростають з віком забезпеченої особи
• Ці грамоти класи ART видає УНСОЮЗ аплікантам у віці 16-65 років на суми \$25,000 і більше

DT30 — ТЕРМІНОВА ГРАМОТА НА 30 РОКІВ ІЗ ЗМЕНШУВАНОЮ СУМОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
• корисна для осіб, які мають гіпотечні позички-моргеджі
• Ці грамоти класи DT30 видає УНСОЮЗ аплікантам у віці 16-45 років на суми \$25,000 і більше.

НИЖЧІ ВКЛАДКИ ЗА ВСІ НОВІ ГРАМОТИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
Всі нові грамоти забезпечення УНСОЮЗУ, видані після 1-го вересня 1987 року, матимуть значно нижчі вкладки, основані на таблицях смертності 1980 року. З 1-им вересня 1987-го року припинено видачу грамот клас T16 та TP65, а на їх місце введено грамоту нової класи T23.

МІНІМАЛЬНІ СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
Рівночасно введено в життя з 1-им вересня 1987-го року ось такі мінімальні суми забезпечення:
\$2,000 для грамот клас WSP і E65 SP з одноразовими вкладками на ціле життя та вивільнення у 65-ому році життя
\$3,000 для грамот клас E18, E20, E65, P20, P65, DP65 та W.
\$5,000 для грамот клас T5 і T10 — термінового забезпечення на 5 і 10 років.
тільки **\$5,000** забезпечення для грамот класи ADD — акцидентно-го забезпечення.

МЕЖІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗ ЛІКАРСЬКИХ ОГЛЯДИН
УНСОЮЗ приймає аплікації на забезпечення без лікарських оглядин в таких межах сум забезпечення та віку:
\$100,000 до віку 30 років
50,000 до віку 40 років
25,000 до віку 45 років
10,000 до віку 50 років
5,000 до віку 55 років
3,000 до віку 60 років.
Сума забезпечення з лікарськими оглядинами необмежена. УНСОЮЗ видає грамоти забезпечення аплікантам до 70-го року життя.

50-ліття кредитової кооперації в Манітобі

Цього року кредитові кооперативи Манітоби відзначають 50-ліття свого існування. Подія, яку варто, а може й треба окремо відзначити хоч короткою згадкою, бо в цій провінції живе 12 відсотків українців, які є членами тих кредитових кооператив, не враховуючи чисто українських кредитивок.

Як знаємо з історії, почини до заснування кредитових кооператив на північно-американському континенті дала Канада.

Першу кредитову кооперативу, за європейським зразком, засновано в місцевості Леві, в провінції Квебек, з ініціативи і старанням Альфонса Дежардена (1854-1920) в 1900 році. У ЗСА першу кредитову кооперативу заснував той же сам Дежарден, щойно в 1909 році в місті Менчестері.

Перші кроки кредитової кооперації в Канаді були дуже важкі (подібно малеє справа і в ЗСА). Вона до 1932 року в провінції Квебек і Онтаріо не поширилася, хоч були деякі спроби.

Щойно в 1932 році починається похід кредитової кооперації в інші провінції Канади. Вона спершу прийнялася в провінції Нова Шотландія, відтак у Принс Едвард Айленді, а далі в Нью Брансвіку.

У Манітобі першу адалу спробу зашпекити цей рід кооперації зроблено аж у 1937 році в місцевості Ст. Мало, в північній частині Манітоби, де о. Бенюїд, француз, у своїй парохії, за прикладом Квебеку, почав гуртувати людей. Він улаштував для своїх парохіян гуртки на господарські теми, а зокрема захопився кооперативною ідеєю, що її пропагував Дежарден. А ще був це час депресії, то такі

розмови притягали людей. Постійно приходило, як записано в історії, коло 135 осіб. По кількох таких гуртках засновано там кредитову кооперативу, яку зареєстровано в провінційному уряді 9-го вересня 1937 року, тобто точно 50 років тому. І це був початок кредитової кооперації в Манітобі. Кредитівка ця існує досьогодні.

У 1937 році схвалено також у Манітобі перший закон про кредитові кооперативи, який з різними змінами і доповненнями оформлено в окремий „Кредит Юніон Акт“. У 1943 році створено при міністерстві рільництва окремий Кооперативний Відділ, а в 1950 році організовано окрему фінансову центральну п. н. „Кооператив Юніон Соасеті оф Манітоба“. Відтак у 1956 році організовано ідейно-організаційну надбудову п. н. „Ліга Кредитивних Кооперативів у Манітобі“. Згодом ці дві організації об'єдналися. Для фінансового забезпечення кредитових кооперативів Канади і ЗСА створили аскураційну організацію КЮНА, яка діє тепер майже у всіх країнах вільного світу.

У 1970 році, з ініціативи провінційного уряду Манітоби, створено ще і т. зв. „Стабілізаційний фонд“, який на 100 відсотків забезпечує всі ошадності членів кредитивних кооперативів у цій провінції.

Тепер маємо у Манітобі 155 кредитивних кооперативів, які об'єднують 330,000 членів (тобто коло 30 відсотків усіх мешканців Манітоби) і розпоряджаються сумою майна 2,245,000,000 та zatrudнюють коло 1,500 осіб, працівників.

З того приводу варто пригадати, що українці в Манітобі не відставали від французів, ані англосаксів, бо вже в 1940 році, з ініціативи інж. Василя Тополянського, засновано українську кредитову кооперативу „Карпатія“, а в 1943 році другу українську Кредитивну Кооперативу північного Вінніпегу, обі існують досьогодні. Пізніше засновано ще декілька, які відтак об'єдналися, і сьогодні в Вінніпегу, крім вищезазначених, маємо ще „Віру-Поступ“ і св. Михайла, які разом об'єднують 12,398 членів і розпоряджаються сумою 87,629,117 дол. майна (стан на 31-го грудня 1986 р.).

Закінчуючи цю статтю, хочу пригадати, що кредитова кооперація в Канаді, а відтак і в ЗСА, кинула нове суспільне гасло, якого багато кандидатів і американців не розуміє ще й сьогодні, а саме: кредитова кооперація має працювати не для зиску, а для народу і для услуг членів! Чим більше членів, тим більше треба услуг. А чим ті услуги будуть більші і кращі та повніші, тим самим і для народу буде більше користі! І в тому вся суть і сила кредитової кооперації на цьому континенті. В тому і сила українських кредитивних кооперативів, які працюють для народу, але цей „народ“ не все це розуміє і доцільно.

Андрій Качор

Вступайте в члени УНСОЮЗУ!

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ, Інк., ВІДДІЛ В НЬО-ЙОРКУ

ШКІЛЬНИЙ РІК 1987/88

І ВПИСИ

розпочинаються

12-го вересня 1987 р., реєстрацію год. 11-2-га по пол. в домішці Українського Музичного Інституту 136 Друга Авеню, 3-й поверх, Дім Визвольного Фронту. ПРЕДМЕТІ НАВЧАННЯ І ВЧИТЕЛІ:

Скрипка:	Рафаїл ВЕНКЕ. Директор Відділу УМІ	(201) 782-0758
Фортепіан:	Томас ГРИНЬКІВ	(212) 724-0102
	Галина МІРОШНИЧЕНКО-КУЗЬМА	(212) 254-6943
	Лариса КРУПА	(201) 539-4937
	Роберт ДУРСО	(215) 893-0542
	Соня ШЕРЕГ	(201) 778-3527
Віолончель:	Нестор ЦИБІВІСЬКИЙ	(212) 595-6974
Наука сольоноспіву:	Андрій ДОБРЯНСЬКИЙ	(212) 595-3429
	Ларейн ФУЛТОН	(201) 635-9404
	Таня ГРИНИШИН	(201) 963-5688

А хати...

Закінчення зі стор. 2

Все Мар'ян викидається, що от уже за ними йдуть. Десь шерхне, десь шелесне, десь собака завис, — вже вона схоплюється й будить Харитю:

— Вставай! Уже йдуть!
Бо то не знати, як воно буде. Одних уночі забирають нагло, як от хуторян, що й не встигли взяти з собою нічого. А іншим кажуть напередодні. Котрі розумніші, то повітали, то ще може як перебудуть оцю лиху годину, це безголов'я...

А клунки стоять, їх треба кудись сховати.
— Знаєте, що? — надумалася Харитя. — Занесімо трохи до туди Мотрі. Вона вдома, з трьома дітьми, нічого не має, ніхто до неї не чіпляється.

— Та хіба ж ти не знаєш? Вона й із своїм не знає, де дітися. До неї втік батько з Розумицею та й сидить, ховається ніби, а ти гнилі доводишся й сказати Мотрі:

„Як будеш передержувати куркулі, то й тебе запишуть в експорт“. Не сьогодні-завтра прийдуть її розкуркулювати, де ж вона батька подіне?

Не було на цій світі куточка безпечного. Світ широкий — та нема де дітися!

Мати й дочка посідали на лаву й сумно дивилися на одверту, посиротілу, ов'язну жахом і неминучою загибеллю хату.

— А про хліб і забули! — раптом згадала Мар'яна. Вона тепер стала якась безпам'ятна, забувувата, — що робить, то так наче уві сні. Це відколи донеслося до Моголівців, що й вони на списку до розкуркулення.

— Розпалюй-но, дочко, в печі, це ж скільки тіста пропаде, того, що нема...

Чогось так сумно Мар'яні той хліб місити. Серце стискається, — може й на дорогу собі пече?

Харитя тим часом уже розпалала в печі. Вогонь грайливо й безтурботно палахкотів та нагадував інші часи. Здавалося сном — колишні були вони щасливі, не боялися за кожний свій час і годину.

Хліб давно вже посаджений в піч. Мар'яна весь час зазирає до нього й не може добрати — чому він не гнітиться? Здається й напаліла, а білий та й гіді.

Мар'яна скрутила з соломи віхтя й ладналася запалити його сірником. В цю хвилину щось загриміло над головою.

Грім чи що? Хіба може бути грім серед зими? Чи вже тепер світ так перевернувся?

Гр-р! Гр-р-р! О, що це?
Так тріснуло й грюкнуло, що здалося — грім упав просто на їх хату.

Пережана Мар'яна вискочила надвір. І їй закаламутилося в голові. Вона скрикнула, зомліла й оберлася об плетений тин.

Верха на хаті вже не було, стирчали самі кровки й бантини. На горі працювало кілька чоловік, — здирали бантини. Ламали їх хату — нагло, ні словом не попередивши.

Навколо стояв ідкий пил, тоненько осідав на галуззя вишневого саду.

Ще якої півгодини — й уже до стін доберуться. Керував цією роботою... Лядько Чорноіван, Наталчин синок, завзятий активіст і комсомолець.

За Мар'яною вибігла й Харитя. Побачила й задержалася.

Першою її думкою було — там на горішці заховано в них пуд пшеничного посіду, їх велике багатство. Мама берегла, щоб було чим закропити душу на великі свята, бо вже давно сиділа на яшному. Та в цю ж мить забула за посід — побачила зомлілу маму, схилену коло тину.

— Чого роти пороззявляла? — крикнув згорі Лядько. — Все добром до колгоспу просили, то ви не хотіли! Викидайтеся з хати, бо зараз почнемо стіни ламати.

Харитя не знала, — чи їй матір рятувати, чи посід на горішці, чи скриню в хаті, — а чи прогнати цього дурноверхого Лядька, підлизника до совєтської власті.

— Мамо, мамо! — тоненько записалася вона, вчепившись матері на шию. — Яке вони право мали до нашої хати?

— Не ваша тепер! Це колгоспна! Колгосп продав радгоспів з умовою, щоб за один день розібрали... — ові грохи Лядько, побачивши, що тітка не підводиться, а Харитя його не боїться.

— А ми ж куди? — питала Харитя.

Дипломатичний...

(Закінчення зі ст. 2)

забезпечена від самого початку й тоді, коли о. Бонн приїхав до Відня, щоб шукати фондів, українська скабіння уже вичерпалася і дипломатичні місії поволі обмежували свій персонал, або просто ліквідувалися. Відні о. Бонн жив убого, від 2-го серпня 1920 року допомагав йому, скільки міг о. Дженоккі, який повернувся з Варшави до Відня. 1-го листопада 1921 року о. Бонна звільнено з дипломатичної місії при Ватикані. Він виїхав до ЗСА, щоб працювати серед українських поселенців, на терені Пенсильванії. Він помер 21-го листопада 1941 року в Савт Дірфілді.

Д-р Кость Левницький у своїй статті „Дипломатична діяльність ЗУНР (1918-1923)“ перелічує 15 делегацій чи представництв або посольств і їх членів: Делегації на: Мирову Конференцію в Парижі, на Мирову Конференцію в Ризі до Союзу Народів у Женеві, й на Міжнародну Конференцію в Генуї (1922 р.); Представництва в: Лондоні, Берліні, Будапешті, в Києві — до 22-го січня 1919 року. Празі, ЗСА, Канаді, Бразилії; Посольство: у Відні; Місія в Римі й Білгороді.

Большевицька окупация Великої України і польська окупация Західної України припинили діяльність української дипломатичної місії при Ватикані.

Праця о. д-ра Івана Хоми видана на гарному папері, вміщує десятки листів-ко-респонденцій, що її вели правдиві місії з речниками Ватикану й з урядом УНР і іншими особами, та резюме італійською мовою. Листування заподане українською та італійською мовами, а номінація графа Михайла Тишкевича послом УНР при Апостольському Престолі — мовою французькою.

— А ви, куркулі, йдіть, куди хочете...
— То я й на тебе скажу, що ти куркуль. А січкарню нащо розібрали й сховали?
— Поговорі-но мені ще... — промурмотів Лядько.
Покинув сокиру, що нею орудував, і почав злизати з хати.

— Як не хотіли добром слухати, — бубонів він сам до себе й широким рішучим кроком пішов до хати.
За кілька хвилин ті клунки, що недавно спакували Харитя з Мар'яною, вже були надвір, власне, в саду, побіч напіврозібраної хати. Винесли туди ж, у сад, скриню, почали виносити начиння.

Мар'яна ще й досі не промовила й слова. Німа сиділа на землі коло тину й дивилася, як розв'язують клунки й розвішують її, ще дівочі, вишивані сорочки, спідниці, рушники та інший скарб на вишневому галуззі. Не помічала, що кожух її майже не вкриває, хоч Харитя наче й вгорнула її.

Харитя бігала поміж розвішаним і розкладеним добром, кидала очима на всі боки, — боялася, щоб не здогадалися, де вона сховала квітчасту, тернову, ще бабину, хустку. Час-від-часу вона прибігала до матері, щось поправляла на ній і знову кудись бігла. Не могла всидіти на місці.

Вже все начиння стояло надвір, вже починали розтягати стіни. Тоді Мар'яну з Харитєю одігнали далі. Мар'яна сіла знов, уже по той бік тину, — така чогось слабість пішла в ноги. Дивилася й, мабуть, нічого не розуміла. Чого це підходять люди з села, їх такі сусіди, й питають?

— Ця спідниця скільки коштує?
Чоломбитко казав якусь дрібну ціну. Вже хотіла брати спідницю жінка, як друга набавляла карбованця й забирала собі.

Так одну річ за другою продавали, а Чоломбитко тільки покрикував:

— Кто больше? Кто больше?
А хати вже не було: Стояла лише піч із ще невичепеним забутим хлібом.

ПОДЯКА

КВІТИ І ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА МОГИЛУ

бл. п. МАРІЇ КІНДРАТ

зложили додаткові пожертви:

Д-р Юрій Тимочко — Гарвардський Інститут \$50.00
Д-р Юрій Тимочко — Гарвардський Інститут \$50.00
Марія Крижанівська з ріднею — Дітям в Бразилії — \$100.00
Іванна Мельник — церква св. Юра в Нью-Йорку \$100.00

Щиро вдячні:

Д-р ІВАН КІНДРАТ і доні — ДАРУСА І ЛЮБЦЯ

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у США

з глибоким сумом повідомляє членство та Українську Громаду, що 27-го серпня 1987 р. в м. Філадельфія, Па., помер

бл. п. проф. д-р СЕРГІЙ МИХАЙЛОВИЧ КРАШЕНИННІКОВ
(нар. в Ступцях, Білорусія)

Дійсний член та відданий працівник Академії, визначний вчений в ділянці протозоології, дослідник різних аспектів української культури та автор численних наукових праць.

ПОХОРОНИ відбудуться на українському православному цвинтарі св. Андрія Первозваного у С. Бавнд Бруку, Н. Дж. 31-го серпня 1987 р.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

УПРАВА УВАН у США

Ділимося з Родиною і Дружинами дуже болючою і сумною вісткою, що в дні 2-го липня 1987 р. по довгій і тяжкій недугі відійшов у Вічність наш Найдорожчий Муж, Батько і Дідусь

бл. п. ВОЛОДИМИР ПІГУТ

поручник УГА, управитель 7-ми класової школи в Мальгоші, Польща, член Т-ва Українських Комбатівців, вірний парохіальний катедри св. о. Миколая в Чикаго — проживав 89 років. ПОХОРОНИ відбудуться в дні 7-го липня 1987 р. з катедри св. о. Миколая на цвинтарі св. о. Миколая в Чикаго, де тіло спочило біля могили сина БОГДАНА.

МАРІЯ — дружина ЗЕНОН І СЛАВОМІР — сини ХРИСТИНА І АЛЕКСАНДРА — синови АЛЕКСАНДЕР І МИРОН — внуки АДРИАНА І МОНИКА — онучки І близькі та дальша Родина в Америці, Польщі і в Україні.

Нехай Всевишній Господь прийме його душу на небесні хори.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Ділимося сумною вісткою з Приятиелями та знайомими, що дня 3 вересня 1987 р. відійшла від нас наша Найдорожча Дружина, Мама, Бабуля та Прабабуня

сл. п.

СОФІЯ ЄЙНА

ПОХОРОНИ відправи в церкві св. Боголюбів в Рочестер, Н. Й., в суботу, 5-го вересня 1987 р. о год. 9:30 рано.

У глибокому смутку:

Муж — МИХАЙЛО
Син — МИКОЛА з дружиною АННОЮ
Внуки — ІГОР, ОРЕСТ з дружиною ЛИН, БОГДАН, МАРУСЯ
Правнучка — ТАСЯ
Родина в ЗСА, Канаді та УКРАЇНІ

ПРИ ПРИЗЕМЛЕННІ НА лето ші курортного міста Пхукет в Таїланді пасажирський літак „Боїнг-737“ крайової летунської компанії змушений був різко змінити курс, щоб не зударитися з літаком гонконгської компанії „Драко“. Пілот „Боїнга“, очевидно, не міг вирівняти літак і він впав у море. На його покладі було 83 особи — пасажирів і члени екіпажу. На думку місцевих властей, нікому не вдалося врятуватися.

HELP WANTED

НЕГАЙНО ПОТРІБНО

ПРАЦІВНИКА-ЛОМЩИКА І ТЕХНІКА

до висвітлювання фільмів (camera-man)
Радю навчимо. Побажане знання англійської і української мов. Платня залежна від досвіду. Добрі умови, включно з Major Medical. Дзвонити:

Svoboda, Adm. — (201) 434-0237

Найкращий дарунок

АНГЛІЙСЬКЕ ВИДАННЯ ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНИ

за редакцією
проф. ВОЛОДИМИРА КУБІЙОВИЧА

ENCYCLOPEDIA OF UKRAINE

TOM I (A-F): Перший з чотирьох томів
\$115.00 + \$4.50 пересилка

- Це перший том великого твору українських науковців у діаспорі. 968 сторінок, має приблизно 2,800 гасел.
- Вповні ілюстрована.
- Понад 450 ілюстрацій чорно-білих, 5 кольорових, 83 мапи, 6 з них кольорові.
- Велика кольорова зложена мапа України з 32 районів окремих додатком назв місцевостей.

Замовляйте тепер і шліть чек на \$119.50 до:

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Мешканці штату Нью Джерсі зобов'язані 6% продавного податку

Внесок...

(Закінчення зі стор. 1)

нок Америки, вона започаткувала курс народного мистецтва. Ентузіастів виявилось багато. Особливо велику допомогу надала Лідія Бурчинська — найбільш досвідчена в ділянці народного мистецтва. Незабаром зібралось багато матеріалів про народний одяг з різних земель України.

В кінці червня 1985 року на Союзі — оселі Українського Народного Союзу — відбувся дводенний з'їзд референтів народного мистецтва складових організацій СФУЖО і збирачів та любителів народного мистецтва. Л. Бурчинська виступила тоді з доповіддю „Видання з народного мистецтва“. Присутні на з'їзді внесли пропозиції видати книгу про народний одяг, яка стала б настільною не лише для мистецьких колективів, шкіл українознавства, але взагалі для всіх, хто цікавиться цією ділянкою народного мистецтва.

Кожний погоджувався, що потреба такої книги відчувалась давно. Хтось навіть згадав про випадок, що трапився кілька років тому в Нью Йорку на міжнародному фестивалі. Українські дітвара були одягнені у вишивані сорочки. А румуни внесли протест, вважаючи, що це їхні народні вишивки. Треба було немало зусиль, щоб поладити конфлікт.

Але говорити про Орісню Трач лише як про перекладачку було б несправедливо, бо вона теж є знавцем народного одягу і до її корисних порад прислухуються інші члени комісії. Орісню розповіла, що коли їй було чотири роки, батько купив Енциклопедію українського мистецтва. Першою стат-

Необхідна всім, хто цікавиться українським образотворчим мистецтвом

КНИГА

„СВІТОВА ВИСТАВКА УКРАЇНСЬКИХ ОБРАЗОТВОРЧИХ МИСТЦІВ“ (Торонто 1982):

- 110 великого формату сторінок
- англ., франко- і українськомовний текст
- вступне слово Святослава Гордійського
- біографічні дані про 86 українських диспоришних мистецтвознавців
- 119 кольорових репродукцій найкращих українських мистецьких творів
- головний редактор — Святослав Гордійський

ЦІНА:
у твердій обкладинці 30 ам., або 35 кан. дол.,
у м'якій обкладинці 25 ам., або 30 кан. дол.
- разом з пересилкою.

Замовлення з чеком або „моні ордером“ платіть на адресу:

UKRAINIAN CANADIAN ART FOUNDATION

2118-A Bloor Street West, Toronto, Ont., Canada M6S 1M8

Український Народний Союз пошукує досвідчених

АГЕНТІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ І ЗАГАЛЬНИХ АГЕНТІВ-ПРОДАВЦІВ

зі знанням української і англійської мов на околиці Чикаго, Нью Йорк, Торонто, Філадельфія, північного Нью Йорку і Нової Англії з метою розбудувати і керувати мережами агентів-продавців в тих округах.

- Впроваджуючи інформації
- Платня у формі позички
- Відсотки від комісового
- Всі бенефіти

Звертатись до:

H.P. Floyd, National Sales Director
Ukrainian National Association, Inc.
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 451-2200

Комітет Оборони Української Спащини та

Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВУ на його працю та акції для

1. Поширення правди про Україну
2. Поборювання очорнювання та знеславлювання українців
3. Оборони громадянських прав українців

Пожертви просимо пересилати тільки чеками, або поштовими переказками (не готівкою) на:

Ukrainian Heritage Defense Fund

c/o Ukrainian National Association

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

враз із вивченням візком цього заклику

Просимо подати суму пожертви, своє ім'я, прізвище та адресу

Сума пожертви \$

ім'я та прізвище

число дому вулиця

місцевість

стейт

поштовий код

ну ситуацію і доказати, що такі ж елементи вишивок є і в українців.

Книга покаже багатство народного одягу 17-ох етнографічних регіонів: Яворіщини, Солящини, Буковини, Поділля, Волині, Наддніпрянщини, Київщини, Полтавщини, Чернігівщини, Харківщини, Лемківщини, Бойківщини, Гуцульщини, Закарпаття, Полісся. Вперше будуть подані зразки народного одягу Підляшшя і Холмщини-Білгородщини, що знаходяться на території сучасної Польщі. Н. Даниленко налагодила тісні зв'язки з українськими землями і збрала багатий матеріал.

Редаційна комісія включила кваліфікованих знавців своєї справи. Кожний член комісії має певну ділянку. Так, наприклад, Л. Бурчинська займається описом одягу, Л. Волинська — рушників, М. Стахів — вишивок, хустин, редактором україномовної частини є Г. Царинник, перекладачем на англійську мову, як уже було сказано, — О. Пашак-Трач, передмову до книги написав проф. П. Одарченко.

Але говорити про Орісню Трач лише як про перекладачку було б несправедливо, бо вона теж є знавцем народного одягу і до її корисних порад прислухуються інші члени комісії. Орісню розповіла, що коли їй було чотири роки, батько купив Енциклопедію українського мистецтва. Першою стат-

тею, яка її тоді зацікавила і яку вона прочитала, була стаття про народний одяг. Лише згодом Орісню звернула увагу, що авторкою статті була Лідія Бурчинська. Тоді ніхто з них не міг навіть подумати, що минуть роки, і вони зустрінуться на сторінках майбутньої книги — Лідія Бурчинська як авторка, а Орісню Трач як перекладачка.

У книзі читачі знайдуть описи не тільки одягу, але й намиста, поясів, взуття, прикрас на голову. Авторки вважають, що це буде перша і найповніша книга такого роду. Правда, в Україні вийшло уже декілька подібних праць — „Український народний одяг“ К. Матейко, „Український історичний одяг“ К. Стамерова, „Вбрання“ (видавництво Академії Наук УРСР), — але всі вони скупі на матеріалі і не дають опису одягу всіх областей України, а про Підляшшя і Холмщину взагалі нема згадки.

Книга буде ілюстрована кольоровими малюнками та чорно-білими рисунками і фотографіями. Вона повинна вийти в світ в травні наступного року. Обсяг книги — 325-350 сторінок.

О. Пашак-Трач розповіла про труднощі, з якими вона зустрічається при передачі українських назв одягу англійською мовою. Адже вона прагне, щоб книга була доступною і зрозумілою не лише для українців, які слабо або й зовсім не

володіють українською мовою, але й для американців, які цікавляться українським народним одягом. А таких є немало. Книга, безперечно, знайде своїх читачів не лише у З'єднаних Штатах, Канаді, Англії чи інших країнах, де живуть українці, але й в Україні. На неї чекають і українці Бразилії, Аргентини, Парагваю, де українська молодь гордиться відомістю про рідне, але не завжди має можливість знайти необхідні підручники, щоб поглибити відомості про ту чи іншу ділянку народного мистецтва, культури. А одяг теж є частиною нашої культурної спадщини і то, мабуть, найдавнішої.

В Едмонтоні, в Інституті Українських Студій при Альбертському університеті, відкривається відділ української етнографії. Безперечно, що книга „Український народний одяг“ стане незамінним підручником для тих, хто вивчає цю ділянку нашої культури.

Проводячи політику русифікації, СРСРський Союз стремив до „зближення“ націй, національних культур, національного одягу, що рівнозначне відмиранню національної культури. Тому одним із завдань книги „Український народний одяг“ і є зберегти у пам'яті покоління те, що український народ створив протягом століть, і тим самим зробити це один внесок до скарбниці рідної культури.

ОСТАННІМИ ДНЯМИ іранські швидкісні катери і кораблі військово-морської флотії обстріляли п'ять великих кораблів, зареєстрованих в нейтральних країнах. Зокрема, був обстріляний грецький корабель „Дарфін“, який вийшов з савдійського порту Джубайль з вантажем нафти, призначеної для Сингапуру. Були обстріляні також еспанський танкер „Мунггіта“, кіпрський „Леонідас глорі“, південнокорейський „Астро Перасус“ і ліберійський „Даямонд марін“. Всього, починаючи зі суботи, коли Іран відновив танкерну війну, в Перській затоці були обстріляні 16 кораблів нейтральних країн. Представник Державного департаменту Філіс Овклі заявив репортерам, що Рада Безпек ООН повинна приступити до розгляду справи про економічні санкції проти Ірану; якщо ця країна найближчим часом не підкориться резолюції про припинення воєни. На думку дипломатів в ООН, американська ініціатива навряд чи принесе плоди, бо два постійні члени Ради Безпек — СРСР і Китай — не хочуть погіршувати відносин з Іраном, а Франція може утриматися, побоюючись, що санкції затруть також і Ірак, якому Франція продає зброю у великій кількості.

НЕДАВНО РАДІО Нджамені, столиці Республіки Чад, аперше офіційно визнано, що оаза Ава на півночі Чаду захоплена загонами лівійської армії. Однак радіо потішило своїх слухачів і повідомило, що лівійський гарнізон повністю заблокований частинами чадської армії. В північному повідомленні радіо Нджамені говориться, що чадці готові нанести лівійському гарнізону нищівний удар.

ПІД ЧАС ВІЗИТИ в НІКАРАГУА група американських законодавців, яку очолював лідер республіканської меншості в Сенаті Роберт Дол, зустрілася з лідером сандиністів Даниєлом Ортегою. Зустріч відбулася в досить напруженій атмосфері, бо всі сенатори і конгресмени, які входять в склад групи, голосували в свій час за допомогу антисандиністам. Президент Д. Ортега зразу ж пішов у словесний наступ, заявивши, що приїзд американських законодавців до Нікарагуа викликаний виключно пропагандивними міркуваннями. Сенатори і конгресмени приїхали сюди лише для того, щоб заявити після повернення додому, що вони зустрілися зі самим Ортегою і тепер абсолютно переконані в тоталітарній природі нікарагуанського режиму. — сказав президент Нікарагуа. Зустріч Ортеги з американськими законодавцями відбулася в залі, відкритому для широкої публіки, що викликало незадоволення Дола. Ортега заявив, що це зроблено спеціально, щоб його слова потім не були неправильно інтерпретовані.

НА ПРОДАЖ

4 кондомініуми (з усіх дев'ятьох, 3 власники українці), в українській околиці Вайлдвуд Крест, Н. Дж. при Lavender Rd. & Pacific Ave.
Кожне кондомініум має 2 спальні, вітальню, м'яку їдальню, кухню, повну ванну, 2½ б'юро від моря, паркувальна площа. Ціна 69,900 дол. за одне.
Контактуватись:

ROMAN OSADCHUK
REAL ESTATE
Tel.: (609) 522-4300

Скористайте з виїмково доброї нагоди! ПРИЙМАЄТЬСЯ

ОГОЛОШЕННЯ до Календаря УНСоюзу на 1988-ий рік

який цього року виходить накладом 15 тисяч примірників.

Цим Ви зможете познайомити весь український загаль з Вашою установою, Вашою професійною обслугою, чи Вашим підприємством.

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ

Одна сторінка	\$90.00
Пів сторінки	50.00
Чверть сторінки	33.00
Одна восьма сторінки	20.00

Замовлення і належність проситись надсилати найдалше до 30-го вересня 1987 р. до:

SVOBODA

30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

ФОРТ БІС У ТЕКСАСІ, це військова база частиною якої є новозбудована Академія для вишколювання нового типу підстаршин. Колишній командир цієї бази сказав: „ми хочемо воїна технічно компетентного, фізично придатного і морально чесного“.

З ВАШІНГТОНУ повідомляють, що там перервано переговори між телевізійною мережею Ен-Би-Си і Профспілкою телевізійних техніків, продуцентів та письменників. Урядові посередники заявили, що на їхню думку цей дев'ять тижневий страйк не виглядає надто оптимістичним до полагодження, помімо їхніх намагань. Провідники профспілки обвинувачують тих, що ведуть переговори з ними із сторони телевізійної мережі.

У Каліфорнії...

(Закінчення зі стор. 1)

серед східних католиків, щоб вони могли краще пізнати свою спадщину і скріпити свої церкви. Владика Інокентій Лотоцький, ЧС-ВВ, передав усно своє благословення та записання молитов про успіх праці семінару.

Святопреображенський монастир, або як його популярно звуть „Таворська Гора“, — це чернеча обитель студитського типу, в якій живуть під сучасну пору кільканадцять монахів. Монастир знаходиться серед розкішних гірських лісів північної Каліфорнії біля містечка Редвуд Беллі, далі і південь на північ від Сан Франциско. Монастир належить до Чикагської Епархії св. Отця Миколая під юрисдикцією Владик Інокентія.

Недовзі прийматимуться зголошення на літо 1988 року. Курс запланований на місяць червень, щоб не бути в конфлікті зі святкуваннями Тисячоліття Хрищення, які відбудуватимуться з початку липня в Римі. Кошт літ-

нього семінару вносить 1,300 дол. від особи. Це включає оплату за академічні кредити як рівно харчування і нічліг. Число учасників обмежене до чотирнадцяти осіб, щоб не перешкодити духовному життю монастиря. Із запитаннями та зголошеннями можна звертатися на адресу: Fr. Andriy Chirovsky, Director, Sheptytsky Institute in Eastern Christian Studies at Mount Tabor, c/o Catholic Theological Union, 5401, S. Cornell Avenue, Chicago, Ill. 0615-5698.

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІСНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!
UFU Four dation, Inc.
203 Second Avenue
New York, N.Y. 10003

ГАРКА Компанія
26 First Avenue
Tel. (212) 473-3550
Всі шкільні книжки ПРОСИМО ЗАМОВЛЮВАТИ в АРЦ. На складі книжки ВСІХ видавництв. Одержайте на наступний день після телефонного замовлення.

ДО БАВАРІЇ, А НЕ ДО БРАЗИЛІЇ

У дописі п. н. „Св. п. І. Іскало“ („Свобода“, ч. 161 з 31 суботи, 22-го серпня) в третьому абзаці знизу має бути так: „На початку 1945 року... Іван Іскало подався до Баварії“. — Ред.

РОЗШУКИ

ANYONE KNOWING the whereabouts of ONUFRIY and/or MICHAEL KALUZNIYAK and their families, please contact L. Kowal (in English) at 99-45 67th Road, Forest Hills, N. Y. 11375. They may also be using the name of Sikochinsky.

SERVICE

UKRAINIAN TYPEWRITERS
also other languages complete line of office machines & equipment.
JACOB SACHS
251 W. 98th St.
New York, N. Y. 10025
Tel. (212) 222-6683
7 days a week

BUSINESS SERVICE

ГРОШІ до СССР 1 РУБЕЛЬ ВКЛЮЧАЄ ВСЕ

\$2.00

(Включено доставка і забезпечення)
(Включено замовлення — 30 руб.)
Ціна відображає повну ціну грошей і включає в себе доставку і підписання будь-якого оподаткування і змінювати можуть статися до отримання.

ОФІЦІЙНІ ПЕРЕКАЗИ, ВСІ ПЛАТІЖІ ПОВНІСТЮ ГАРАНТОВАНІ.
ВАМ ПОСЛАНИМІСЬ РОЗЛІСКИ ЛІЦЕНЗІОВАНІ І ЗАБЕЗПЕЧЕНІ ЗАПОРТКОЮ.

GRAMERCY SHIPPING, INC.
744 Broad Street
Newark, N.J. 07102
Est. 1947

ПІЗНЕ

ПАМ'ЯТНИКИ
з різних гранітів, стамени на цвинтарях св. Андрія в Банд Брукс, св. Духа в Гемптонбургу та інших.

ВІДОМА СОЛІДНА ФІРМА
Cypress Hills Monuments
Власник — український ВОЛОДИМИР БІЛАНСКИЙ

К. М. КАРДОВИЧ і О. ПОБАЧЕВСЬКА
800 Jamaica Avenue
Brooklyn, N.Y. 11208
Tel. (718) 277-2332

Відкрито кожного дня, в суботу включно, від 9 до 5 по пол., в неділю від 10-4 по пол. На бажання і для вигоди клієнтів рада здійснює до Вашого дому з проєктами й порадами.

ДО ВІНАЙМУ

Мешкання до винайму ІРВІНГТОН, Н. Дж.

Великі покусові мешкання з однією і двома спальнями негачно до винайму. Огрівання, гаряча вода, газ включений. Керівник говорить по українськи. Tel.: (201) 399-9415.

ПІЗНЕ

Хто споживає щодня БДЖОЛІНІ ПРОДУКТИ, чутесь здоровим.

Хто читає українські книжки, уважає себе мудрим. Щоб бути здоровим, щодня вживайте бджоліні продукти. Мед, перга, прополіс, оджоліне молоко і жемань, вартості \$40 в Сурмаві за \$22.00, 40 книжок за \$10. Для деякого одна така книжка вартості \$10. За книжки додайте \$5 за пересилку. Все разом за \$35. Пишіть MYRON SURMACH 169 West Saddle River Road Saddle River, N.J. 07458

ORCHESTRA ВЕСЕЛІ НОЧІ

P.O. Box 297, Liverpool, N.Y. 13088
Michael, (315) 468-0088
Walt, (315) 487-5854

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в БРОУК БРОУКЛІН NEW YORK • ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 East 7th Street
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED Обслуґа ШИРА І ЧЕСНА Our Services Are Available Anywhere in New Jersey Також займаємось похоронами на цвинтарі в Банд Брукс, перенесенням тілних останків з різних країн світу

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue (corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222

SENKO FUNERAL HOME

213 Bedford Ave. Brooklyn, N.Y.
(212) 388 4416 or (516) 481-7460

HEMPSTEAD FUNERAL HOME

89 Peninsula Blvd Hempstead L.I.
24 HOURS A DAY

Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу

повідомляє, що у зв'язку із введенням в дію 1-го вересня 1987 року нових грамот і нових правил забезпечення УНСоюзу відбуватимуться

ОКРУЖНІ СЕМІНАРИ

для секретарів Відділів, організаторів та особових діячів Округ для ознайомлення із новими грамотами і новими планами забезпечення та для роз'яснення членом нових вимог та інформаційних матеріалів.

Години Зустрічей: 10-та ранком до 4-ої по пол.

Субота, 12-го ВЕРЕСНЯ

Округа НЬО ЙОРК

Український Спортовий Клуб

122 Second Avenue, New York, N.Y.

Голова Округи: М. Хоманчук (914) 968-4845

Неділя, 13-го ВЕРЕСНЯ

Округи: ДЖЕРЗІ СІТІ — НЬОАРК

ПАССЕЙК — ПЕРТ АМБОЙ

Український Народний Союз

30 Montgomery Street, 3rd Floor, Jersey City, N.J.

Голови Округи:

Джерзі Сіті — В. Білик (201) 795-0828

Ньюарк — Я. Леськів (201) 996-3772

Пассейк — І. Хомко (201) 472-0889

Перт Амбой — М. Захарко (201) 735-8062

Субота, 19-го ВЕРЕСНЯ